Міжрегіональна Академія управління персоналом
Міжнародна Кадрова Академія
Міжнародний університет “UISEK” (Республіка Еквадор)
ГО “Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління”
Навчально-науковий інститут міжнародних відносин та соціальних наук

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 6

Матеріали
Міжнародної науково-практичної конференції
“Проблеми культури наукової роботи та академічної доброчесності у сучасному світі”
м. Київ, МАУП, 29 березня 2018 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2018

ББК 63.3(4УКР)я43
С76

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 2 від 28.02.17)

Редакційна колегія:
М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор)

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП "Видавничий дім "Персонал", 2008 —

С76 Вип. 6: Матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. "Проблеми культури наукової роботи та академічної доброчесності у сучасному світі", 29 березня 2018 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2017. — 158 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2018
© ДП "Видавничий дім "Персонал", 2018

Погорєлова Інна Сергіївна
Становлення культурної політики Євросоюзу: історія питання *60*

Гайдукевич Геннадій Анатолійович
Психологічний вимір глобалізаційних процесів в Україні *63*

Чорноштан Євгеній Валерійович
Раціоналістична концепція освіти в науковій спадщині Ф. Прокоповича *67*

ЗАХИСТ АВТОРСЬКИХ ПРАВ ТА НАУКОВОГО ПРІОРИТЕТУ: ГЛОБАЛЬНІ ЕКОНОМІЧНІ ФАКТОРИ, ПИТАННЯ ДЕРЖАВНОГО ТА КОРПОРАТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ТА ОСОБИСТІСНІ МОТИВАЦІЇ

Гула Руслан Володимирович
Інформаційна безпека держави в комплексі наукових підходів *71*

Заросило Володимир Олексійович
Корупція у сфері інтелектуальної власності *75*

Іваненко Олена Володимирівна
Плагіат або клептопаразитизм: назви різні, а сутність одна *77*

Веклич Владислав Олександрович
Сутність наукового пріоритету при дослідженні публічної політики щодо запобігання і боротьби з корупцією в Україні *80*

Медвідь Федір Михайлович, Курчина Тамара Олександрівна, Твердохліб Анатолій Іванович
Правова культура як важлива складова наукової роботи та академічної доброчесності *83*

Циганюк Юлія Володимирівна, Охман Ольга Василівна
Коротка характеристика складу правопорушення "академічний плагіат" *86*

Алієва-Барановська Віра Миколаївна
Академічний плагіат у сфері авторського права *89*

Бортник Валентин Анатолійович
Захист права інтелектуальної власності *92*

Міхеєв Михайло Володимирович
Захист прав інтелектуальної власності у виконавчому провадженні в Україні *95*

Баєв Вадим Вікторович
Науково-методологічні основи формування компетенцій з інтелектуальної власності при підготовці фахівців з медичного туризму *97*

Медвідь Федір Михайлович, Мельниченко Ярослав Богданович, Панченко Андрій Володимирович
Інтерпретація права як цінності культури і запорука академічної доброчесності юриста *100*

Гребень Світлана Євгенівна
Академічна доброчесність як умова забезпечення інтересів держави *103*

Філіппов Михайло Іванович, Сахарова Тетяна Вадимівна
Причини виникнення комунікаційних бар'єрів в маркетинговому просуванні товарів і шляхи їх подолання *105*

С. Є. ГРЕБЕНЬ
аспірантка, МАУП

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ ЯК УМОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНТЕРЕСІВ ДЕРЖАВИ

Академічна доброчесність — категорія, яка вживається у науковій та освітній сфері. На законодавчому рівні визначення академічної доброчесності з'явилось з прийняттям Закону України "Про освіту", відповідно до якого це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень [1].

У наукових дослідженнях сутність академічної доброчесності переважно зводиться до дотримання науково-педагогічними працівниками та здобувачами освіти прав інтелектуальної власності під час написання наукових робіт, уникнення фальсифікацій та наведення недостовірних даних, статистичних показників тощо.

При цьому фундаментальними цінностями академічної доброчесності визнаються: чесність, довіра, повага, відповідальність, мужність [2].

В першу чергу формування політики дотримання основних засад академічної доброчесності спрямовано на підвищення результативності наукових досліджень, якості підготовки майбутніх фахівців та формування нетерпимості до порушення прав і інтересів третіх осіб.

Водночас незважаючи на те, що основою академічної доброчесності є все ж таки етичні засади, їх недотримання може негативно позначатись на правах та інтересах третіх осіб. При цьому наразі переважно акцентується увага саме на неправомірному використанні прав інтелектуальної власності.

Разом з тим, плагіат, фальсифікація, фабрикація порушують не лише права окремих науковців, чиї праці незаконно запозичені. Внаслідок таких дій порушуються права та інтереси держави, як одного із основних замовників таких досліджень. Нажаль попри свою актуальність проблема захисту прав та інтересів держави від порушення внаслідок академічної недоброчесності не отримала належного висвітлення та уваги. В сучасних умовах поряд з фінансуванням наукових досліджень на умовах грантових програм, все ж основним джерелом фінансової підтримки наукової сфери залишається бюджетне фінансування, яке, як правило, має цільовий характер. Відповідно до ст. 7 Бюджетного кодексу України принцип цільового використання бюджетних коштів передбачає, що такі кошти використовуються тільки на цілі, визначені бюджетними призначеннями та бюджетними асигнуваннями [3].

Відповідно постає питання чи є нецільовим використанням бюджетних коштів їх спрямування на фінансування наукових досліджень, які виявляються сфальсифікованими. За своїм розподілом, кошти можуть цілком правильно розподілятись на цілі, які були поставлені при формуванні мети, зокрема, проведення лабораторних досліджень, експериментів тощо. Однак внаслідок їх неналежного проведення результати були сфальсифіковані. Відповідно представлений результат не буде відповідати дійсності, а поставлена мета не досягнута. За таких умов в цілому невирішеною залишить проблема у соціальній, економічній, господарській сфері. Адже

підтримка держави надається в першу чергу науковим дослідженням, які мають пріоритетне значення для розвитку держави, забезпечення охороноздатності держави, вирішення важливих соціальних проблем, які існують в суспільстві.

Разом з тим аналіз законодавства свідчить про те, що механізми, які б забезпечували ефективний захист інтересів держави, дотримання принципу збалансованості приватноправових та публічно-правових засад в зазначеній сфері, відсутні. Нечіткість положень нормативно-правових актів призводить до не однозначної практики їх застосування, що негативно позначається на інтересах як замовників, так і виконавців наукових досліджень.

Враховуючи, що недотримання академічної доброчесності визнається порушенням, на законодавчому рівні встановлено таку відповідальність:

- відмова у присудженні наукового ступеня чи присвоєнні вченого звання;
- позбавлення присудженого наукового (освітньо-творчого) ступеня чи присвоєного вченого звання;
- відмова в присвоєнні або позбавлення присвоєного педагогічного звання, кваліфікаційної категорії;
- позбавлення права брати участь у роботі визначених законом органів чи займати визначені законом посади.

Також відповідальність за академічний плагіат, як одне з порушень академічної доброчесності, передбачено у Законі України "Про вищу освіту" та передбачає: для здобувача відмова у присудженні наукового ступеня або позбавлення присудженого ступеня; для опонентів та наукового керівника здобувача, в роботі якого виявлено плагіат, обмеження приймати участь в атестації кадрів.

Отже в першу чергу санкції спрямовано на позбавлення особи вченого звання або наукового ступеня, а також можливості обіймати певні посади. Такі обмеження в цілому відповідають порушенням академічної доброчесності. Разом з тим відкритим залишається питання щодо повернення коштів, які були спрямовані на підготовку таких здобувачів, а також виплату надбавок за науковий ступінь або вчене звання особі, щодо якої прийнято рішення про їх скасування. Також не вирішено і питання щодо повернення до державного бюджету коштів, виділених на фінансування наукових досліджень за умови, що результати таких досліджень будуть визнані незадовільними або будуть доведені факти фальсифікації, фабрикації тощо.

Таким чином забезпечення академічної доброчесності є підґрунтям не лише якісних наукових досліджень та освітніх послуг, а й гарантією забезпечення інтересів та безпеки держави, як одного із основних замовників таких досліджень. Визначення на законодавчому рівні порушень академічної доброчесності та відповідальності за їх порушення є важливим кроком на шляху забезпечення якісної науки та освіти. Разом з тим законодавство у цій сфері потребує якісних змін з метою забезпечення прав та інтересів як науково-педагогічних працівників, здобувачів освіти, так і держави.

Джерела

1. Про освіту: Закон України 5 вересня 2017 року № 2145-VIII [Електронний ресурс] Режим доступу: http: // zakon2. rada. gov. ua/laws/show/2145–19/print
2. Сацик В. Академічна доброчесність: міфічна концепція чи дієвий інструмент забезпечення якісної вищої освіти? [Електронний ресурс] Режим доступу: http: // education-ua. org/ua/articles/930-akademichna-dobrochesnist-mifichna-kontseptsiya-chi-dievij-instrument-zabezpechennya-yakosti-vishchoji-osviti
3. Бюджетний кодекс України [Електронний ресурс] Режим доступу: http: // zakon2. rada. gov. ua/laws/show/2456–17